

Це розповідь людини про те, як він і його "клан" виживали протягом року в містечку з населенням 60 000 чоловік в період розпаду Боснії в 1992 році. І, незважаючи на те, що це опис надзвичайної ситуації, все сказане ним може допомогти передбачити певні реалії та врахувати це у підготовці до них.

"Я з Боснії, а ви знаєте, що там було пекло з 1992 по 1995 роки. Протягом року я жив і вижив в місті з населенням 60 000 людей без води, електрики, бензину, медичної допомоги, цивільної оборони, системи розподілу продовольства та інших муніципальних служб, без якої б то не було форми централізованого управління.

Наше місто було заблоковане армією протягом цілого року, і життя в ньому було справжнім лайном. У нас не було ні поліції, ні армії, були озброєні групи, і ті, хто був озброєний, захищали свої домівки і сім'ї.

Коли все це почалося, деякі з нас були краще підготовлені, але у більшості сусідських сімей запасу продовольства було всього на кілька днів. У деяких з нас були пістолети і тільки в дуже небагатьох були АК47 і рушниці.

Через 1-2 місяці в місті почали орудувати банди, вони трошили все, наприклад, лікарні дуже скоро перетворилися на справжні бійні. Поліції більше не існувало, а лікарняний

персонал на 80% не виходив на роботу.

Мені пощастило, що моя сім'я була в той час численною - 15 осіб у великому будинку, 6 пістолетів, 3 АК47. Тому ми вижили, принаймні, більшість з нас.

Американці скидали нам сухі пайки кожні 10 днів, щоб допомогти оточеному місту, але цього було недостатньо. При деяких, дуже небагатьох будинках були городи. Вже через 3 місяці поповзли перші чутки про смерть від голоду та холоду.

Ми зняли всі двері та віконні рами з покинутих будинків, розібрали наш паркет і спалили всі меблі для того, щоб зігріватися.

Багато помирили від хвороб, особливо через воду (з моєї сім'ї - двоє), оскільки пили ми в основному, дощову воду. Доводилося також їсти голубів і навіть щурів.

Валюта дуже швидко стала нічим, і ми повернулися до бартерного обміну. Жінки віддавалися за банку тушонки. Важко про це говорити, але це правда - більша частина жінок, що торгували собою, були зневіреними матерями.

Вогнепальна зброя, боєприпаси, свічки, запальнички, антибіотики, бензин, акумулятори, їжа - це те, за що ми билися, як звірі. У такій ситуації все змінюється - більшість людей перетворюються на монстрів. Це було огидно.

Сила була в кількості. Якщо ти живеш один в будинку, бути вбитим і пограбованим було, лише питанням часу, незалежного від того, наскільки добре ти був озброєний.

Сьогодні я і моя сім'я добре підготовлені - у нас є запаси, я добре озброєний і в мене є досвід. Неважливо що може статися - землетрус, війна, цунамі, інопланетяни, терористи, дефіцит, економічний колапс, масові заворушення ... Важливо те, що щось трапиться.

Висновок з мого досвіду - ви не зможете вижити один, сила в кількості, в правильному виборі надійних друзів, у єдності сім'ї і її підготовці.

1. Чи безпечно Ви переміщалися по місту?

Місто було поділено на співтовариства по вулицях. На нашій вулиці було 15-20 будинків, і ми організували патрулювання по 5 озброєних осіб кожен вечір, щоб стежити за бандами і нашими ворогами.

Всі обміни відбувалися тільки на вулиці. За 5 кілометрів від нас була ціла вулиця для обміну, все організовано, але через снайперів туди було дуже небезпечно ходити.

До того ж по дорозі туди можна було нарватися на бандитів і бути пограбованим. Я сам ходив туди всього 2 рази, коли мені потрібно було щось дійсно особливе і важливе (ліки, в основному антибіотики).

Ніхто не користувався автомобілями - вулиці були заблоковані уламками, сміттям, покинутими машинами, та й бензин був по ціні золота.

Якщо потрібно було кудись йти, то робилося це тільки вночі. Не можна ходити одному, не можна ходити надто великою групою, тільки по 2-3 людини. Всі повинні бути добре озброєні, переміщатися потрібно дуже швидко, в тіні, через руїни будинків, а не по вулицях.

Було багато банд з 10-15 чоловік, іноді їх чисельність доходила до 50. Але було багато і нормальних людей - таких як ти і я, батьки, діди, які вбивали і грабували. Не було "героїв" і "лиходіїв". Більшість була десь посередині, і була готовою до всього.

2. А дерева, мені здається, що навколо міста багато лісів, чому ви палили ваші меблі та двері?

Навколо мого міста не було великого лісу. Це було дуже гарне місто - з ресторанами, кінотеатрами, школами, аеропортом і культурними центрами. У нас в місті був парк, плодові дерева, але все це було спіяно менше ніж за два місяці.

Коли немає електрики для того щоб приготувати їжу і зігрітися, вам доведеться спалювати все, що попадеться під руку - меблі, двері, паркет А горить все це дуже швидко.

У нас не було доступу до передмістя і приміських ферм - в передмісті був ворог, ми були оточені. А в місті ти ніколи не знаєш хто твій ворог.

3. Які знання Вам знадобилися в цей період?

Ви повинні собі уявити, що це фактично було повернення в кам'яний вік! Наприклад, у мене був газовий балон. Але для опалення і приготування їжі я його не використав, це було занадто дорого! Я пристосував його для заправки запальничок - запальнички були безцінні! Хто-небудь приносив мені порожню запальничку, я її заряджав і брав за це банку консервів або свічки.

Сам я за фахом фельдшер і в цих умовах мої знання були моїм капіталом. В такий час знання та навички, наприклад, вміння лагодити речі, цінуються дорожче золота. Речі та запаси закінчуються, це неминуче, а ваші знання та навички - це можливість заробити собі на прожиток.

Я хочу сказати - вчись лагодити речі, взуття або людей. Мій сусід, наприклад, умів робити гас для ламп. Він - ніколи не голодував.

4. Якби у Вас сьогодні було 3 місяці на підготовку, що б Ви зробили?

3 місяці на підготовку? Хм Біг би за кордон! (Жарт)

Сьогодні я знаю, що все може змінитися дуже швидко. У мене є запас продовольства, засоби гігієни, батарейки ... Запас на 6 місяців. Я живу в квартирі з хорошим рівнем безпеки, у мене є будинок з притулком в селі в 5 км від моєї квартири, в будинку також є запас на 6 місяців. Це невелике село, більшість її жителів добре підготувалися, вони навчені війною.

У мене 4 види вогнепальної зброї і є по 2000 патронів до кожного.

У мене хороший будинок з садом, а садівництво я знаю.

Крім того, я більше не хочу відчувати себе лайном - коли всі навколо говорять, що все буде добре, я вже знаю, що все звалиться.

Тепер у мене є сили робити все для того, щоб вижити і захистити свою родину. Коли все валиться, потрібно бути готовим робити неприємні речі заради порятунку своїх дітей. Я просто хочу, щоб моя сім'я вижила.

Вжити одному практично немає шансів (це моя думка), навіть якщо ти озброєний і підготовлений, в кінцевому рахунку, якщо ти один, ти помреш. Я бачив це багато разів.

Добре підготовлені численні групи і сім'ї, з різноманітними навичками і знаннями це найкращий варіант.

5. Чим є сенс запасатися?

Це залежить. Якщо ви хочете виживати за рахунок грабунку, тоді все що вам необхідно, це багато зброї і боєприпасів.

Крім боєприпасів, продовольства, засобів гігієни, акумуляторів, батарей, зверніть увагу на прості речі для обміну - ножі, запальнички, мило, кремені. І ще алкоголь, який може зберігатися довго - віскі (марка не має значення), нехай найдешевший, це дуже хороший товар для обміну.

Багато померли через антисанітарію. Вам будуть потрібні дуже прості речі, але в дуже великих кількостях, наприклад, дуже багато мішків для сміття. І клейкої стрічки.

Одноразові тарілки і стакани, пластикові або картонні, їх знадобиться дуже багато. Я це знаю, тому що ми цим не запаслися. Моя думка, що запас засобів гігієни більш важливий,

ніж запас продовольства.

Можна легко вполювати голуба, знайти їстівні рослини, але неможливо знайти або підстрелити дезінфікуючий засіб, наприклад. Необхідно мати багато м'яких засобів, дезінфікуючі засоби, мило, рукавички, маски ... все одноразове.

Крім того, потрібні навички надання першої допомоги, необхідно знати, як промивати рани, опіки або навіть вогнепальне поранення, тому що ніякої лікарні немає. І якщо ти навіть знайдеш лікаря, у нього може не бути знеболюючого чи тобі буде нічим йому заплатити. Навчіться використовувати антибіотики і запасіться ними.

Зброя повинна бути простою. Зараз я ношу Глок .45, тому що він мені подобається, але цей калібр тут не розповсюджений, тому в мене є ще два 7.62-мм російських ТТ. Тут багато такого зброї та боєприпасів. Я не люблю автомат Калашникова, але він є у всіх, так що ...

Потрібні речі невеликі й непримітні, наприклад, добре мати генератор, але краще мати 1000 запальничок «VIG». Генератор при експлуатації шумить і привертає увагу, а 1000 запальничок недорогі, займають мало місця, і їх завжди можна обміняти на щось.

Воду переважно ми використовували дощову - збирали в 4 великі бочки, а потім кип'ятили. Поруч була річка, але вода в ній дуже скоро стала брудною. Ємності для води теж дуже важливі. У вас повинні бути бочки, відра і контейнери для зберігання та транспортування води.

6. Золото, срібло допомогли Вам? Так. Особисто я все золото поміняв на боєприпаси.

Іноді ми могли використовувати гроші (марки і долари), щоб купити деякі речі, але ці випадки були рідкісні, а ціни непомірні. Наприклад, банка квасолі коштувала \$ 30-40.

Місцева валюта впала швидко, простіше кажучи, ми постійно обмінювалися. 7. Чи дорого коштувала сіль? Дорого, але дешевше ніж кава і сигарети. У мене було багато алкоголю, і я його обмінював без проблем. Споживання алкоголю виросло більш ніж в 10 разів, ніж зазвичай. Тепер, напевно, для бартеру краще запасатися сигаретами, запальничками і батарейками, тому що вони займають менше місця. Я не був готовий в той час, у мене не було часу підготуватися. За кілька днів до того, як «лайно потрапило у вентилятор», політики по телевізору продовжували повторювати, що все добре. А коли небо впало нам на голови, ми просто взяли те, що могли.

8. Чи важко було роздобути вогнепальну зброю, що можна було виміняти на зброю та боєприпаси?

Після війни зброя була в кожному домі. Поліція конфіскувала багато зброї на початку війни, але більшість людей зброю сховали. У мене є легальна зброя (з ліцензіями), за законом це називається "Тимчасова колекція". У разі заворушень уряд має право тимчасово конфіскувати всю зброю ... так що, майте це на увазі. Знаєте, є люди, у яких є легальна зброя, але ще у них є і нелегальна, на випадок можливої конфіскації.

Якщо у Вас є хороші речі для обміну, то знайти зброю не складно. Але ви повинні пам'ятати, що перші дні будуть самими небезпечними через хаос і паніки. Цілком можливо, що у вас не буде часу знайти зброю, щоб захистити свою родину. Бути беззбройним під час хаосу, паніки та заворушень - це дуже погано.

В моєму випадку знайшлася людина, якій був потрібен автомобільний акумулятор для його радіо, а в нього була зброя, і я поміняв акумулятор на дві рушниці.

Боєприпаси я іноді вимінював на їжу, а через кілька тижнів міняв їжу на боєприпаси. Я ніколи нічого не обмінював у себе вдома і ніколи у великій кількості. Тільки далеко не всі люди (мої сусіди) знали про те, як багато у мене зберігалось в будинку.

Хитрість полягає в тому, щоб зберігати максимум можливого за площею і по грошам.

Потім, ви розберетеся, що є найбільш затребуваним.

Уточню - боєприпаси і зброю, як і раніше - для мене головна позиція, але хто знає, може на друге місце, я поставлю протигази і фільтри.

9. А що з безпекою?

Захист був дуже примітивним. Повторюю - ми не були готові і ми використовували те, що могли.

Вікна були вибиті, покрівля у жахливому стані через бомбардування. Всі вікна були заблоковані мішками з піском, камінням. Я підпер ворота в сад сміттям і використовував алюмінієву драбину, щоб перелазити через паркан. Коли я повертався додому, я просив, щоб мені її передали.

На нашій вулиці жив хлопець, який повністю забарикадував свій будинок. Він зробив дірку в стіні сусідського зруйнованого будинку - свій секретний вхід.

Це здається дивним, але всі будинки, які були найбільш безпечними, були розграбовані і зруйновані в першу чергу.

У моєму районі були гарні будинки з парканами, собаками, сигналізаціями і залізними ґратами на вікнах. Натовп напав саме на них. Деякі змогли відбитися і встояти, інші ні.

Все залежало від того, скільки було людей і зброї всередині.

Безумовно, безпека важлива, але і вести себе потрібно стримано. Якщо ви живете в місті і трапляється таке лайно, вам знадобиться просте скромне житло, з великою кількістю зброї та боєприпасів. Скільки боєприпасів? Та скільки можливо!

Наскільки це можливо потрібно зробити свій будинок непривабливим.

Сьогодні, у мене сталеві двері з міркувань безпеки, але це тільки для того, щоб врятувати мене від першої хвили хаосу. Після цього я піду, щоб прилучитися до великої групи друзів або сім'ї в сільській місцевості.

Під час війни у нас були ситуації, не хочу вдаватися в подробиці. Але на нашому боці завжди була переважаюча вогнева міць і паркан. Завжди хтось спостерігав за вулицею - хороша організація в разі набігу банд має першорядне значення.

У місті стріляли завжди.

Знову ж таки, наша кругова оборона була примітивна - всі виходи забарикадовані, залишені лише невеликі отвори для стовбурів. Завжди як мінімум 5 членів сім'ї всередині будинку були готові до бою, а одна людина на вулиці сиділа в укритті.

Щоб не бути вбитим снайпером, доводилося залишатися вдома цілий день.

Слабкі гинуть в найперші дні, інші борються за життя.

Протягом дня майже ніхто не з'являвся на вулиці через снайперів - лінія оборони була дуже близько.

Багато хто загинув, бо хотіли розвідати ситуацію, наприклад, а це ж дуже важливо. Хочу нагадати, що у нас не було інформації, ні радіо, ні телевізора, нічого, крім чуток.

Не було організованою армії, але всі ми були солдатами. Ми були змушені. Кожен носив зброю і намагався захищатися.

Я вам так скажу, якщо завтра це повториться, я буду як усі - скромним, зневіреним, можливо я навіть покричу, або заплачу.

Ніякого модного одягу. Я не збираюся одягати супер форму і кричати: «Вам всім негідники!»

Я буду непримітним, добре озброєним і підготовленим, уважно оцінюючи ситуацію разом зі своїм кращим другом або братом.

Зрозумійте, не мають значення ваша супер-оборона, супер-зброя, якщо люди побачать, що тебе слід пограбувати, тому що ти спроможний, тебе пограбують. Це всього лише питання часу і кількості стовбурів.

10. Як було з туалетом? Ми використовували лопати і будь-яку ділянку землі, ближче до будинку ... це виглядає брудно, але це так і було. Ми милися дощовою водою, іноді в річці, але це було занадто небезпечно. Туалетного паперу не було, а навіть якщо б він був, я б його на щось обміняв. Все це було важко. Я можу дати вам кілька порад - по-перше, ви повинні мати зброю і боєприпаси, а вже після цього все інше, я маю на увазі все! Звичайно, багато що залежить від ваших площ і вашого бюджету. Якщо ви щось забули або упустили, це не страшно, завжди знайдеться хтось, з ким ви можете обмінятися. Але якщо ви упустите зброю і боєприпаси, доступу до обміну у вас не буде. і ще, я не бачу проблем у великих сім'ях і кількості ротів - більше сім'я, більше зброї та більше сил, ну а потім, як і закладено в людях природою, відбувається адаптація.

11. А догляд за хворими та травмованими?

Травми в основному це вогнепальні поранення.

Без фахівців і всього іншого, якщо потерпілому вдавалося знайти лікаря, у нього було десь близько 30% шансів вижити.

Це не було як у кіно, люди вмирали, і багато з них загинули від занесених до рани інфекцій. У мене був запас антибіотиків на 3 або 4 процедури, звичайно ж, тільки для моєї родини.

Найчастіше, абсолютно дурні речі вбивали людей. При відсутності ліків і нестачі води, простої діареї буде достатньо, щоб вбити вас, особливо дітей, протягом декількох днів. У нас було багато шкірних захворювань, харчових отруень і ми нічого не могли з цим зробити.

Використовували багато лікарських рослин і алкоголь. На короткий термін це допомагало, але в довгостроковій перспективі, це було жахливо.

Гігієна це основне, ну і мати максимальну кількість ліків, особливо антибіотиків.

[Взято з: http://ia-prometei.org.ua/?p=15017](http://ia-prometei.org.ua/?p=15017)